

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

Η ζωή με τους γύρω μας

28

Ζούμε με τους άλλους

Aπό τα παλιά χρόνια οι άνθρωποι άρχισαν να ζουν πολλοί μαζί σχηματίζοντας τις πρώτες μικρές κοινωνίες. Ενωμένοι με αυτό τον τρόπο ήταν πιο εύκολο να βρίσκουν την τροφή τους, να αντιμετωπίζουν τους εχθρούς τους αλλά και τις δυσκολίες που παρουσιάζονταν.

Τρόποι για να ζούμε μαζί

Σήμερα οι άνθρωποι συμβιώνουν στην οικογένεια, στη γειτονιά, στο σχολείο, στην πολυκατοικία. **Συνεργάζονται** και δημιουργούν, βοηθούν ο ένας τον άλλο, μοιράζονται τη χαρά και τη λύπη τους. Καμιά φορά η **συμβίωση** αυτή φέρνει προβλήματα και συγκρούσεις. Αυτό είναι φυσικό να συμβαίνει, όμως το σημαντικό είναι να μην ξεχνάμε όλοι μας, πως για να ζήσουμε αρμονικά κι ευτυχισμένα με τους γύρω μας, χρειάζεται να τους δείχνουμε την αγάπη και το σεβασμό μας.

Ο Χριστός με τους μαθητές του μας έδωσε το πιο **Ο Χριστός και οι μαθητές του** ωραίο παράδειγμα συμβίωσης με τους γύρω μας.

Ζούσαν με αγάπη και συνεργασία, δικαιοσύνη και ισότητα, βοηθώντας όσους είχαν

ανάγκη. Μοιράζονταν ό,τι είχαν και έτσι έδειχναν την αγάπη τους σε όλους. Με την προσευχή έβρισκαν λύσεις στα προβλήματα που παρουσιάζονταν στη συμβίωση με τους άλλους.

Μαθαίνω τις λέξεις

συνεργάζονται (συνεργάζομαι): Εργάζονται μαζί με άλλους για να καταφέρουν κάτι όλοι μαζί.

συμβίωση: Η ζωή μαζί με άλλους.

Συζητώ μέσα στην τάξη

- Η τάξη είναι μια μικρή κοινωνία. Συζήτησε και βρες μαζί με τους συμμαθητές σου:
1. Τι κάνουμε, για να είμαστε αγαπημένοι και να περνάμε ωραία κάθε μέρα στο σχολείο.
 2. Γιορτές συμμαθητών μου από άλλες χώρες ή θρησκείες.

Παίζω στην αυλή

Γράφουμε λέξεις από τις παρακάτω σε κάθε πλευρά ενός μικρού κουτιού (όπως το σπирτόκουτο):

Ισότητα-Ανισότητα, Αδικία-Δικαιοσύνη, Αγάπη-Μίσος, Σεβασμός-Συνεργασία, Ειρήνη-Πόλεμος, Συντροφιά-Μοναξιά.

Σχηματίζουμε ένα μεγάλο κύκλο με τα παιδιά της τάξης. Ένας-ένας με τη σειρά ρίχνουμε το σπирτόκουτο στο κέντρο του κύκλου. Ο μαθητής που το έριξε διαβάζει τη λέξη στην πάνω επιφάνεια, λέει δυνατά μια σκέψη για τη λέξη αυτή ή φτιάχνει μια πρόταση που να την περιέχει. Συνεχίζει ο επόμενος με τον ίδιο τρόπο.

Με λίγα λόγια

- Οι άνθρωποι χαίρονται να ζουν μαζί.
- Μερικές μορφές συμβίωσης είναι η οικογένεια, το σχολείο, η γειτονιά, η πολυκατοικία, οι συγγενείς, οι φίλοι.
- Ακόμη κι όταν δημιουργούνται προβλήματα, οι άνθρωποι τα ξεπερνούν με αγάπη και σεβασμό ο ένας προς τον άλλο.
- Ο Χριστός μαζί με τους μαθητές του μας έδειξαν πώς να ζούμε μαζί αγαπημένοι.

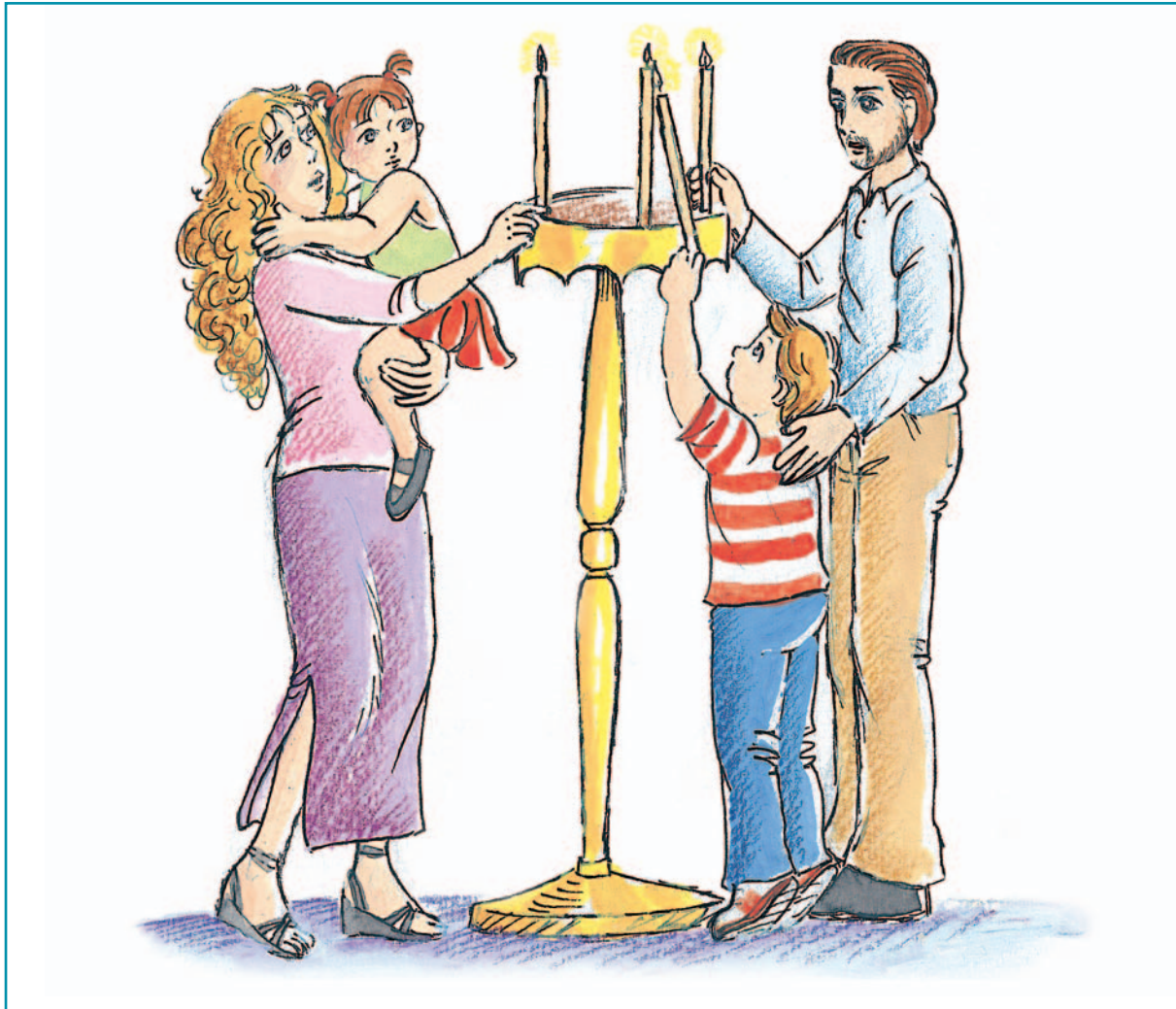
Με μία φράση

Ο τρόπος που έζησε ο Χριστός με τους μαθητές του αποτελεί για τους χριστιανούς το καλύτερο παράδειγμα συμβίωσης.

29

Στην οικογένεια μαθαίνουμε τη ζωή

Είδαμε στο προηγούμενο μάθημα πως η οικογένεια είναι μια μορφή συμβίωσης. Για τις οικογένειες που θέλουν να βαδίζουν στο δρόμο του Χριστού η πίστη στο Θεό είναι η πηγή της δύναμής τους, ώστε ν' αντιμετωπίζουν τις δυσκολίες της ζωής. Η ζωή της οικογένειας είναι στενά δεμένη με τον τρόπο ζωής που μας έδειξε ο Χριστός. Ο εκκλησιασμός και η Θεία Ευχαριστία γεμίζουν χαρά την οικογένεια και τη διατηρούν κοντά στο Χριστό.

*Μια οικογένεια που βαδίζει
στο δρόμο του Χριστού*

Οι γονείς προετοιμάζουν τα παιδιά τους με υπομονή και κατανόηση όσο καλύτερα γίνεται, για να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα και τις δυσκολίες της ζωής. Ακολουθούν

Οι σχέσεις μας με την οικογένειά μας

το παράδειγμα του Χριστού και δείχνουν στα παιδιά πως με την αγάπη και την πίστη στο Θεό μπορούν να γίνουν καλύτεροι άνθρωποι.

Τα παιδιά πάλι χρειάζεται να είναι αγαπημένα μεταξύ τους, να έχουν εμπιστοσύνη στους γονείς τους και να τους βοηθούν στον καθημερινό τους αγώνα. Να συζητούν με θάρρος ό,τι τα απασχολεί, γιατί κοντά στην οικογένειά τους θα μπορέσουν να βρουν τις καλύτερες λύσεις.

Για να μην δημιουργούνται **συγκρούσεις** ανάμεσα στα μέλη μιας οικογένειας είναι καλό να υπάρχει μεταξύ τους αγάπη, σεβασμός και κατανόηση. Σεβόμαστε τους άλλους, όπως θέλουμε να μας σέβονται κι εκείνοι. Η **αλληλοκατανόηση** και ο σεβασμός μάς βοηθά να δημιουργήσουμε μια αγαπημένη οικογένεια.

Η αγάπη, ο σεβασμός και η αλληλοκατανόηση

Μαθαίνω τις ηέξεις

συγκρούσεις: Διαμάχες, προβλήματα.

αλληλοκατανόηση: Να καταλαβαίνουμε ο ένας τον άλλο.

Μια εκδρομή με την οικογένεια

Μια οικογένεια ετοιμάζει μια κυριακάτικη εκδρομή. Για να την οργανώσουν συζητούν μεταξύ τους οι γονείς και τα δυο παιδιά, ένα αγόρι κι ένα κορίτσι ή και άλλοι, όπως ο παππούς και η γιαγιά. Σκέψου τους διαλόγους τους, για να δείξεις το σεβασμό και την αλληλοκατανόηση που υπάρχει μεταξύ τους. Μπορείς να εργαστείς μαζί με τους συμμαθητές σου και να «παίξετε» στην τάξη την προετοιμασία της εκδρομής!

Με λίγα λόγια

- Το ξεκίνημα της οικογένειας γίνεται με το γάμο που ευλογείται από την Εκκλησία.
- Η πίστη στο Θεό είναι πηγή δύναμης για κάθε οικογένεια.
- Η αγάπη, ο σεβασμός και η αλληλοκατανόηση μάς βοηθούν να δημιουργήσουμε αγαπημένες οικογένειες.

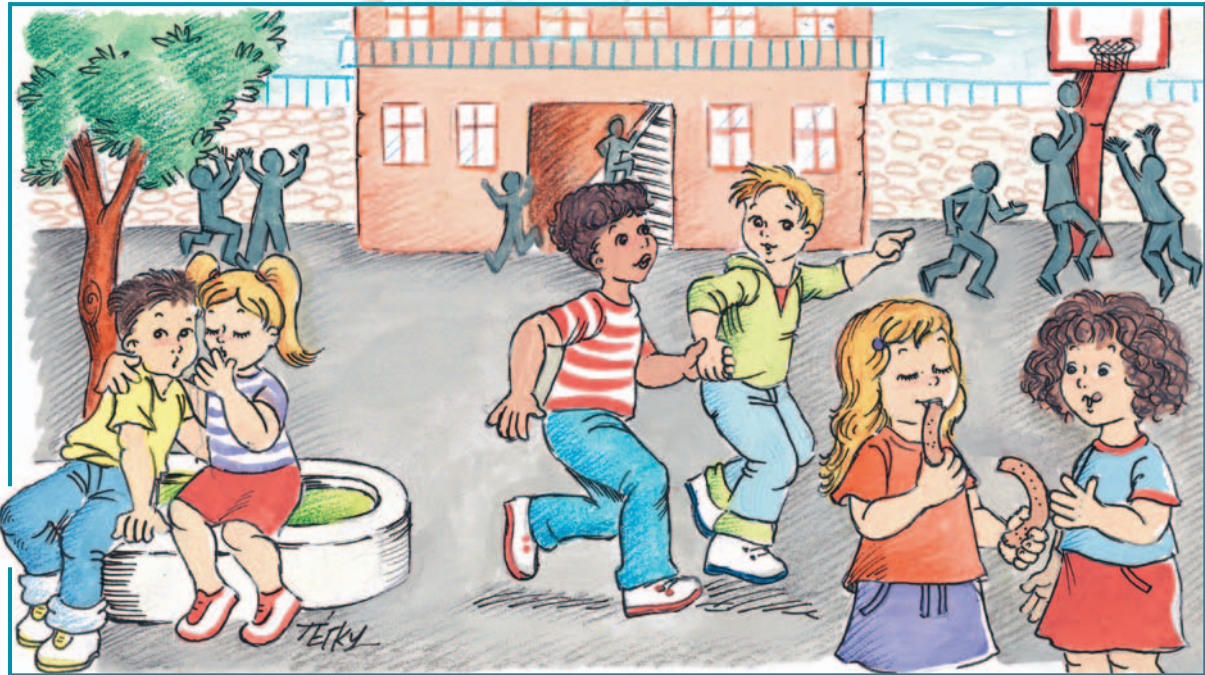
Με μία φράση

Η οικογένεια μάς μαθαίνει πώς να συμβιώνουμε και να προχωράμε στη ζωή μας μαζί με τους άλλους ανθρώπους, παίρνοντας δύναμη από την Εκκλησία μας.

30

Με τους αληθινούς φίλους πλουτίζουμε τη ζωή

Εκτός από την οικογένειά μας ζούμε μαζί και με άλλους ανθρώπους μέσα στην κοινωνία. Κάποιοι απ' αυτούς είναι ξεχωριστοί για μας και τους θέλουμε να βρίσκονται πάντα κοντά μας. Είναι οι φίλοι μας. Αυτούς αγαπάμε και εμπιστευόμαστε περισσότερο απ' όλους. Με τους φίλους μας θα μοιραστούμε τις σκέψεις μας, τις χαρές μας, τις λύπες μας, τις δύσκολες στιγμές μας. Ξέρουμε ότι οι φίλοι νιώθουν για μας όπως κι εμείς γι' αυτούς και μαζί τους πορευόμαστε στη ζωή, στηρίζοντας ο ένας τον άλλο. Χωρίς αυτούς η ζωή μας θα ήταν φτωχότερη. Ας δούμε λοιπόν κάποιες αληθινές φιλίες που αποτελούν παράδειγμα και για μας.

Η αληθινή φιλία

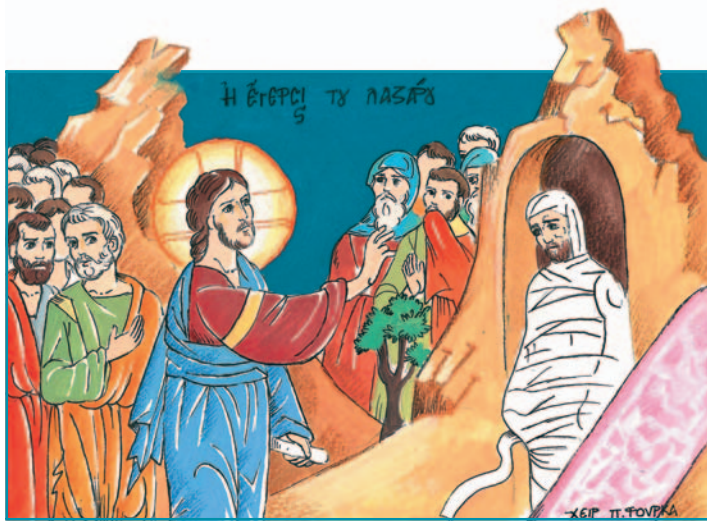
Όταν βασιλιάς στους Ισραηλίτες ήταν ο Σαούλ, ο Δαβίδ όπως είδαμε νίκησε όχι μόνο το Γολιάθ αλλά και σε πολλές άλλες μάχες τους Φιλισταίους. Ο Σαούλ ζήλεψε και θέλησε να **εξοντώσει** το Δαβίδ, γιατί φοβόταν μην του πάρει την εξουσία.

Η φιλία του Δαβίδ και του Ιωνάθαν

Ο γιος όμως του Σαούλ, ο Ιωνάθαν, ήταν ο αγαπημένος φίλος του Δαβίδ. Τον ειδοποίησε λοιπόν να φυλάγεται και σχεδίασε τρόπους, για να ξεφύγει ο φίλος του από την οργή του πατέρα του. Έτσι ο Δαβίδ σώθηκε χάρη στην αληθινή φιλία του Ιωνάθαν.

Οι δύο από τους τρεις Ιεράρχες, ο Μέγας Βασίλειος και ο Γρηγόριος ο Θεολόγος, είχαν τόσο δυνατή φιλία, ώστε ο Γρηγόριος ο Θεολόγος να λέει ότι όλα τα είχαν κοινά και ζούσαν σαν να ήταν μια ψυχή.

Ο Μέγας Βασίλειος και ο Γρηγόριος ο Θεολόγος

Λάζαρος, ο φίλος του Χριστού

Στη **Βηθανία** ζούσε ο Λάζαρος, που ήταν φίλος του Χριστού. Κάποτε αρρώστησε και οι αδερφές του κάλεσαν τον Κύριο να έρθει κοντά τους λέγοντας: «Κύριε, ο αγαπημένος σου φίλος είναι άρρωστος». Όταν ο Ιησούς έφτασε, ο Λάζαρος είχε ήδη πεθάνει. Τότε λυπημένος, δάκρυσε. Προσευχήθηκε για λίγο μπροστά στον

τάφο του Λάζαρου και του φώναξε με δυνατή φωνή να βγει έξω. Αμέσως ο Λάζαρος σηκώθηκε και αγκάλιασε τους δικούς του και τον αγαπημένο του φίλο Ιησού που τον ανέστησε.

Ο Χριστός στο Μυστικό Δείπνο αποκάλυψε στους μαθητές του φίλους του. Και πρόσθεσε ότι κανένας δεν έχει μεγαλύτερη αγάπη από εκείνον που θυσιάζει τη ζωή του για χάρη των φίλων του. Καταλαβαίνουμε λοιπόν ότι ο Χριστός είναι και δικός μας φίλος που τον εμπιστευόμαστε, αφού έγινε άνθρωπος και θυσιάστηκε για χάρη μας.

Φίλοι του Χριστού οι μαθητές του

Μαθαίνω τις λέξεις

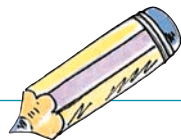
εξοντώσει (εξοντώνω): Καταστρέφει, σκοτώνει.

Βηθανία: Πόλη της Παλαιστίνης.

Δραστηριότητα

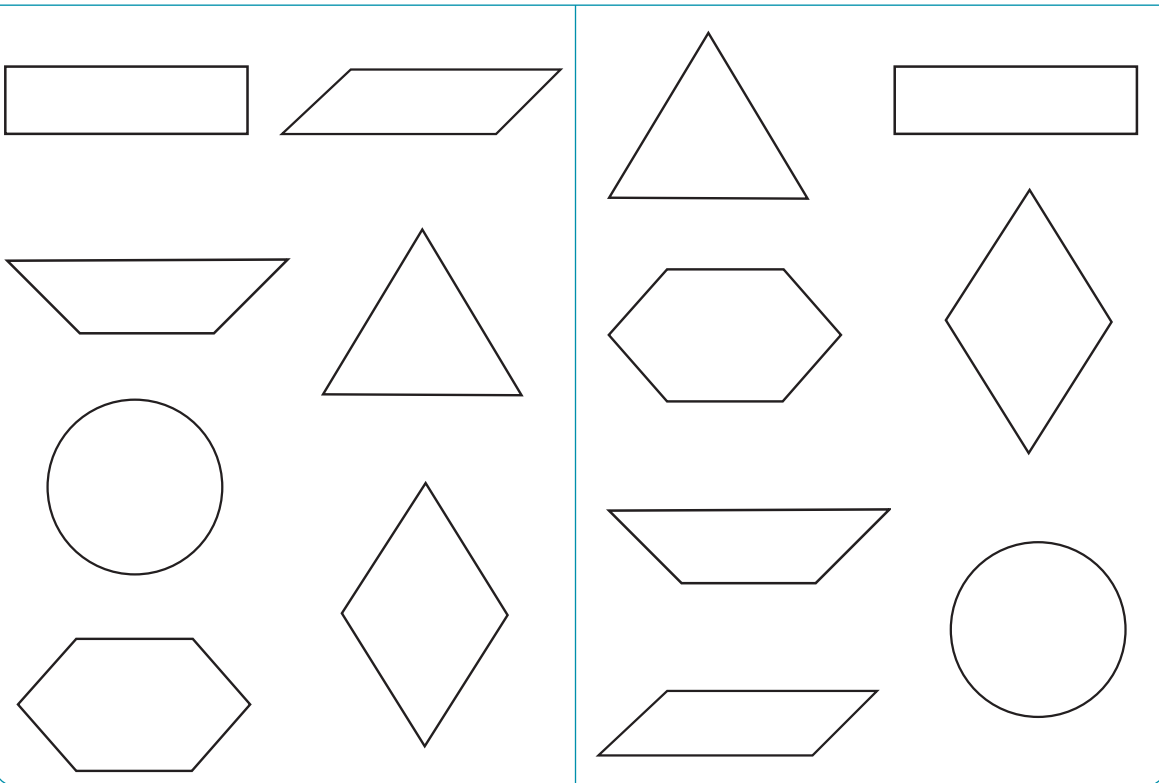
Βρίσκω πληροφορίες και συζητώ μέσα στην τάξη και για άλλα παραδείγματα φιλίας μέσα στην Ιστορία (π.χ. Δάμων και Φιντίας, Μέγας Αλέξανδρος και Ηφαιστίωνα, Αχιλλέας και Πάτροκλος, Επαμεινώνδας και Πελοπίδας).

Αθηναίους φίλους

Τοποθετώ στα ίδια σχήματα τους φίλους:

Χριστός - Λάζαρος, Δαβίδ - Ιωνάθαν, Αχιλλέας - Πάτροκλος, Μέγας Βασίλειος - Γρηγόριος ο Θεολόγος, Δάμων - Φιντίας, Μέγας Αλέξανδρος - Ηφαιστίωνας, Επαμεινώνδας - Πελοπίδας.

Με λίγα λόγια

- Μετά την οικογένειά μας, στους φίλους μας στηριζόμαστε και αυτούς αγαπάμε περισσότερο απ' όλους.
- Ο Ιωνάθαν βοήθησε τον αγαπημένο του φίλο Δαβίδ να σωθεί από την οργή του πατέρα του που προσπαθούσε να τον εξοντώσει.
- Ο Γρηγόριος ο Θεολόγος και ο Μέγας Βασίλειος είχαν τόσο δυνατή φιλία που ζούσαν σαν μια ψυχή.
- Ο Χριστός ανάστησε το φίλο του Λάζαρο και ονόμασε φίλους τους μαθητές του.
- Ο Χριστός είναι και δικός μας φίλος που τον εμπιστευόμαστε.

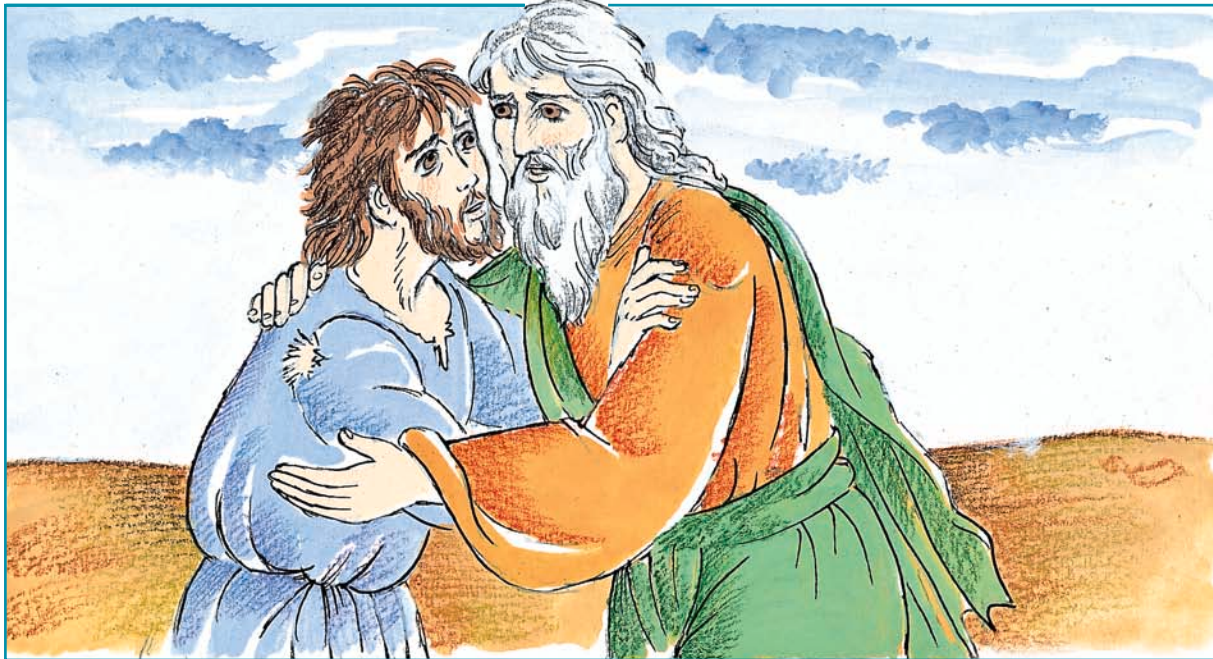
Με μία φράση

Ο Χριστός έδειξε το δρόμο και τον τρόπο της αληθινής φιλίας, που είναι πραγματικός πλούτος για όλους τους ανθρώπους.

31

Ο Θεός αγαπά και συγχωρεί

Οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι δεν μπορούσαν να καταλάβουν ότι ο Θεός αγαπά και συγχωρεί τους ανθρώπους που **μετανοούν**. Έτσι ο Κύριος είπε κάποτε αυτή την **παραβολή**.

Η παραβολή του άσωτου Υιού

Κάποιος άνθρωπος είχε δύο γιους. Μια μέρα ο μικρότερος είπε στον πατέρα του να του δώσει το **μερίδιό** του από την **περιουσία** τους, γιατί ήθελε να φύγει. Ο πατέρας με λύπη δέχθηκε την απόφαση του παιδιού του. Έφυγε λοιπόν ο νέος σε χώρα μακρινή κι εκεί ξόδεψε γρήγορα τα χρήματά του ζώντας **άσωτα**. Τελικά, αναγκάστηκε να βόσκει χοίρους και, για να ζήσει, έτρωγε από την τροφή τους.

Τότε θυμήθηκε πως οι εργάτες του πατέρα του ήταν πάντα χορτασμένοι. Αναγνώρισε ότι ήταν σφάλμα να φύγει μακριά από την αγάπη του πατέρα του. Αποφάσισε λοιπόν να γυρίσει πίσω. Θα έλεγε στον πατέρα του ότι δεν άξιζε να ονομάζεται γιος του, αφού πρόσβαλε με τη συμπεριφορά του το Θεό και τον ίδιο. Θα του ζητούσε να γίνει ένας από τους εργάτες του.

Ενώ ήταν ακόμη μακριά, ο πατέρας του που πάντα τον περίμενε, τον είδε, τον **σπλαχνίστηκε** κι έτρεξε αμέσως κοντά του. Δεν πρόλαβε ο γιος να του πει όσα σκεφτόταν κι αυτός τον αγκάλιασε αμέσως. Στους υπηρέτες του είπε να τον ντύσουν με τα καλύτερα ρούχα, να του φορέσουν δαχτυλίδι και να ετοιμάσουν γιορτινό τραπέζι για την επιστροφή του.

Ο μεγαλύτερος γιος όμως θύμωσε και είπε στον πατέρα του: «*Για τον αδελφό μου που μας παράτησε κάνεις τέτοιο πανηγύρι;*». Κι ο πατέρας απάντησε με στοργή: «*Παιδί μου πρέπει να γλεντήσουμε και να χαρούμε, γιατί ο αδελφός σου ήταν σαν νεκρός που αναστήθηκε, ήταν χαμένος και βρέθηκε.*»

Ο Χριστός στην παραβολή αυτή εννοούσε ως πατέρα το Θεό που αγαπά όλους μας. Περιμένει να γυρίσουν κοντά του και αυτοί που νομίζουν ότι μπορούν να ζήσουν μακριά, όπως ο άσωτος γιος. Ο μεγαλύτερος γιος μοιάζει με όσους πραγματικά δε συγχωρούν και δεν αγαπούν κανένα πέρα από τον εαυτό τους.

Γι' αυτό ο Χριστός μάς δίδαξε στην «Κυριακή Προσευχή» (Πάτερ ημών) να λέμε: «καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν»*. Ο άνθρωπος που προσεύχεται καταλαβαίνει τις αδυναμίες και τα λάθη του. Παρακαλεί, λοιπόν, το Θεό να τον συγχωρέσει. Αισθάνεται όμως την αγάπη του Θεού, όταν κι αυτός συγχωρεί τους συνανθρώπους του.

Συγχωρούμε τους άλλους

Μαθαίνω τις λέξεις

μετανοούν (μετανιώ): Αλλάζουν τρόπο σκέψης και ζωής αναγνωρίζουν τα λάθη τους.

παραβολή: Μικρή ιστορία με διδακτικό περιεχόμενο που κρύβει μεγάλες αλήθειες για τη Βασιλεία του Θεού, οι οποίες είναι σημαντικές για τη ζωή του ανθρώπου.

μερίδιο: Κομμάτι από κάτι ολόκληρο.

περιουσία: Όλα τα αγαθά που έχει κάποιος άνθρωπος δικά του.

άσωτα: Να ξοδεύει κάποιος την περιουσία του, χωρίς να σκέφτεται.

σπλαχνίστηκε (σπλαχνίζομαι): Ένιωσε λύπη και συμπόνεσε.

Η μεσοστιχίδα του ΑΣΩΤΟΥ

— A — — — — —	Ο Θεός είναι αυτό το πρόσωπο της παραβολής.
— — — — — Σ — —	Ο μικρότερος γιος ζήτησε μερίδιο από αυτήν.
— — — — — Ω — — — — —	Ο Θεός θέλει να τα λάθη των συνανθρώπων μας.
— — T — — — — —	Αναγνωρίζω τα λάθη μου και αλλάζω πορεία.
— — — — — Ο — — — — —	Οι ιστορίες που έλεγε ο Ιησούς.
— — — — — Σ — — — — —	Όταν ο πατέρας είδε το γιο, τον

Με λίγα λόγια

- Με την παραβολή του άσωτου γιου και του σπλαχνικού πατέρα ο Χριστός θέλησε να δείξει πόσο μεγάλη είναι αγάπη του Θεού.
- Ο πατέρας της παραβολής είναι ο Θεός. Ο άσωτος γιος είναι ο άνθρωπος που ξεφεύγει από το δρόμο του, αλλά μετανοεί. Ο μεγαλύτερος γιος μοιάζει με τους ανθρώπους που δε συγχωρούν και δεν αγαπούν κανένα παρά μόνο τον εαυτό τους.
- Ο Χριστός μάς δίδαξε στην «Κυριακή Προσευχή» να παρακαλούμε το Θεό να μας συγχωρέσει, αφού έχουμε όμως συγχωρέσει κι εμείς τα λάθη των άλλων.

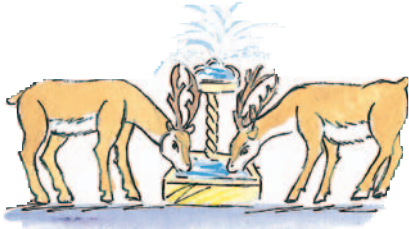

Με μία φράση

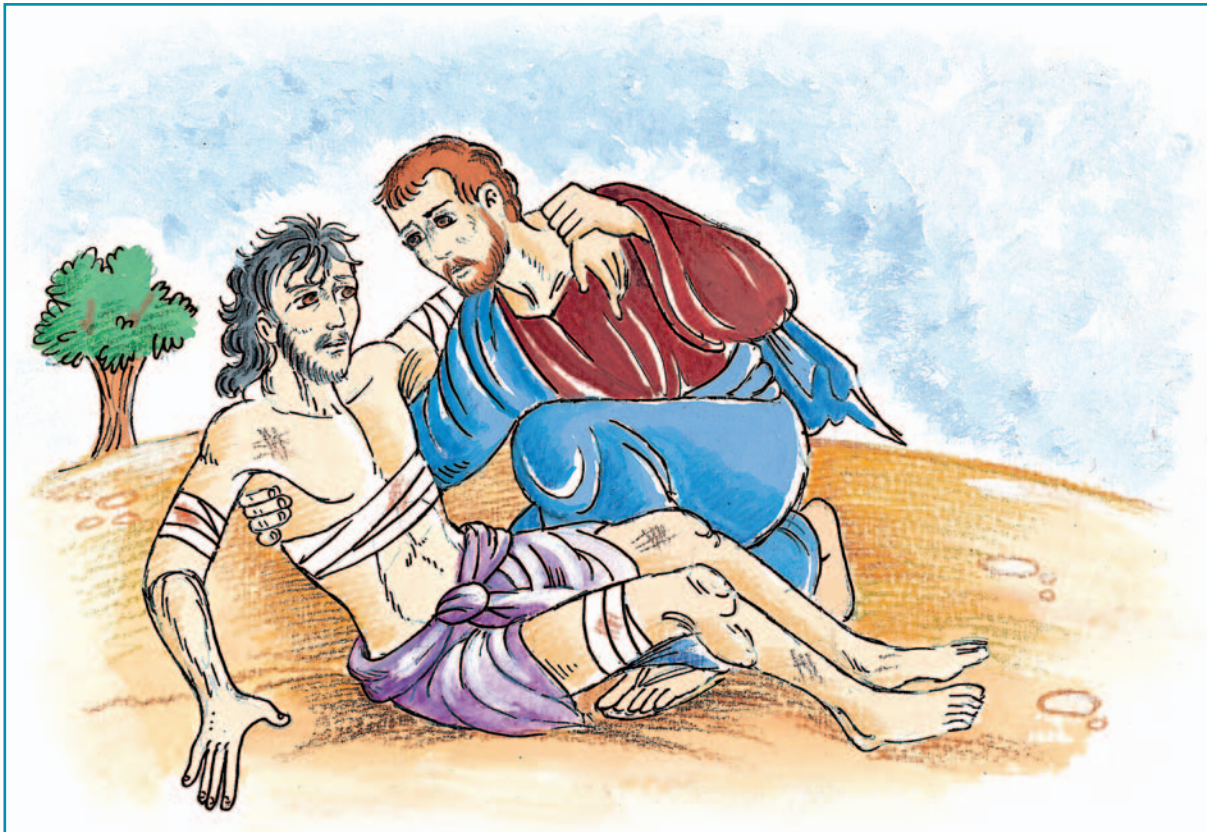
Όπως συγχωρεί εμάς ο Θεός, ας συγχωρούμε κι εμείς τους άλλους.

* Συγχώρεσε τα λάθη μας όπως και εμείς συγχωρούμε τα λάθη των άλλων.

32

Ο καλός Σαμαρείτης

Ο Θεός αγαπά και συγχωρεί όλους τους ανθρώπους. Οι άνθρωποι όμως αγαπιούνται μεταξύ τους; Μια παραβολή του Χριστού μάς δίνει το καλύτερο παράδειγμα αγάπης ενός ανθρώπου προς το συνάνθρωπό του.

Ένας Ιουδαίος κάποτε έπεσε στα χέρια των ληστών. Αυτοί αφού τον χτύπησαν, τον λήστεψαν, του πήραν τα ρούχα και τον παράτησαν εκεί μισοπεθαμένο. Μετά από λίγο πέρασαν δυο συμπατριώτες του Ιουδαίοι. Ο ένας ήταν **Λευίτης** και ο άλλος ιερέας. Τον είδαν, αλλά δεν τον βοήθησαν. Κατόπιν πέρασε ένας ξένος, ένας **Σαμαρείτης**. Οι Ιουδαίοι βρίσκονταν σε έχθρα με τους Σαμαρείτες, γιατί τους θεωρούσαν ειδωλολάτρες. Ο Σαμαρείτης λοιπόν χωρίς καθόλου να σκεφτεί ότι ο πληγωμένος ήταν Ιουδαίος, τον πλησίασε, του καθάρισε και του έδεσε τις πληγές, τον ανέβασε στο ζώο του και τον πήγε σ' ένα **πανδοχείο**, για να τον περιποιηθούν. Πλήρωσε τον ξενοδόχο για τη διαμονή και τη φροντίδα του πληγωμένου. Την άλλη μέρα φεύγοντας είπε στον ξενοδόχο: «Ό,τι παραπάνω ξοδέψεις θα σου το δώσω, όταν ξαναπεράσω.»

Αγάπη προς τον πλησίον

Ο Σαμαρείτης συμπόνεσε και **ελέησε** τον άνθρωπο που συνάντησε πληγωμένο στο δρόμο. Δεν τον ενδιέφερε αν ήταν συμπατριώτης του, αν είχαν την ίδια πίστη ή αν μιλούσαν την ίδια γλώσσα. Ο Χριστός ενδιαφέρεται, αγαπά και φροντίζει όλους τους ανθρώπους. Κάνοντας κι εμείς το ίδιο ο κόσμος μας γίνεται πιο όμορφος.

Η αληθινή αγάπη

Μαθαίνω τις λέξεις

πλησίον: Σημαίνει ο κοντινός, ο δικός μας. «Πλησίον» για τους χριστιανούς είναι κάθε συνάνθρωπος ανεξάρτητα από φυλή, θρησκεία, γλώσσα.

Λευίτης: Βοηθός του ιερέα στο ναό των Ιεροσολύμων.

Σαμαρείτης: Ο κάτοικος της Σαμάρειας (μια πόλη στο βόρειο μέρος της Παλαιστίνης, βλ. χάρτη σελ. 84).

πανδοχείο: Μικρό ξενοδοχείο, μέρος που μπορεί κανείς να φάει και να κοιμηθεί.

ελέησε: Έδειξε συμπόνια βοηθώντας.

Η αγάπη δεν έχει χρώμα!

Πολλοί άνθρωποι έχουν ανάγκη την αγάπη και τη βοήθειά μας. Κάποιοι απ' αυτούς μπορεί να βρίσκονται δίπλα μας. Όμως εμείς πολλές φορές δεν τους αποδεχόμαστε, γιατί είναι διαφορετικοί από εμάς. Ίσως είναι από άλλη χώρα ή έχουν άλλο χρώμα ή μιλούν άλλη γλώσσα ή έχουν μια αναπηρία. Έχεις σκεφτεί ποτέ πως η αγάπη δεν έχει χρώμα και μιλά πάντα την ίδια γλώσσα;

Σκέψου και συζήτησε με τους συμμαθητές σου το θέμα αυτό. Να αναφέρεις «καλούς Σαμαρείτες» που έχεις γνωρίσει στη γειτονιά σου, στην ενορία σου ή στο χωριό των γονιών σου ή που άκουσες ή που διάβασες γι' αυτούς.

«Την αγάπη σαν προσφέρεις
δε ζητάς ανταμοιβή.
Η αγάπη αγάπη ψάχνει
και χορταίνει, όταν τη βρει».
«Παραμύθια της Καλαβρίας», Π. Ζούρας

Με λίγα λόγια

- Κάθε άνθρωπος είναι πλησίον μας.
- Μπορούμε κι εμείς να βοηθάμε κάθε άνθρωπο που έχει ανάγκη, σε όποια φυλή ή θρησκεία κι αν ανήκει κι έτσι γινόμαστε καλοί Σαμαρείτες.
- Η αγάπη προς όλους τους ανθρώπους ομορφαίνει τη ζωή.

Με μία φράση

Όπως ο Χριστός αγαπά και φροντίζει όλους τους ανθρώπους, έτσι κι εμείς αγαπούμε τους συνανθρώπους μας και κάνουμε τη ζωή μας πιο όμορφη.

33

Η Αγία Φιλοθέη: Παράδειγμα καλοσύνης

Η Αγία Φιλοθέη έζησε στην Αθήνα στην εποχή που η πατρίδα μας ήταν σκλαβωμένη στους Τούρκους. Καταγόταν από πλούσια και αρχοντική οικογένεια. Από μικρή έδειχνε ένα χαρακτήρα γεμάτο καλοσύνη και ευαισθησία.

Όταν μεγάλωσε, ζούσε ζωή ασκητική, με προσευχή και ελεημοσύνη. Κάποια στιγμή η μεγάλη αγάπη προς το Θεό την οδήγησε στην απόφαση να χτίσει μοναστήρι με δικά της χρήματα. Ένα άλλο μέρος της περιουσίας της το διέθεσε στους φτωχούς. Μετά από λίγο καιρό έγινε μοναχή και πήρε το όνομα Φιλοθέη. Το μοναστήρι όμως της Φιλοθέης ήταν διαφορετικό από τ' άλλα. Μέσα σ' αυτό στεγάζονταν σχολείο για να μαθαίνουν γράμματα τα ελληνόπουλα, νοσοκομείο, ορφανοτροφείο, γηροκομείο και **επαγγελματικό εργαστήριο**. Εκεί οι νεαρές κοπέλες μάθαιναν να υφαίνουν, να πλέκουν και να ράβουν. Μαζί με την επαγγελματική εκπαίδευση η Φιλοθέη δίδασκε στα νεαρά κορίτσια το λόγο του Θεού και συμπαραστεκόταν σε κάθε πρόβλημά τους.

Οι Τούρκοι όμως ζητούσαν αφορμή να της κάνουν κακό. Τη συνέλαβαν ξαφνικά με την κατηγορία πως προστάτευε στο μοναστήρι αιχμάλωτες γυναίκες. Τελικά, την άφησαν ελεύθερη.

Μετά από λίγο καιρό σε ώρα **αγρυπνίας**, οπλισμένοι Τούρκοι μπήκαν στο ναό και ξυλοκόπησαν άγρια την Αγία. Την άφησαν βαριά τραυματισμένη, ενώ καταπικραμένες οι υπόλοιπες μοναχές αγωνίστηκαν να τη συνεφέρουν και να την ανακουφίσουν από τους πόνους της. Μετά από πέντε μήνες η Αγία παρέδωσε την ψυχή της στον αγαπημένο της Ιησού.

Το μοναστήρι της βρισκόταν στην Αθήνα, στα Πατήσια, όπου διατηρείται ακόμη και σήμερα το εκκλησάκι του Αγίου Ανδρέα. Ένα άλλο εκκλησάκι της βρισκόταν στο προάστιο Φιλοθέη, που πήρε από την Αγία το όνομά του. Η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη της στις **19 Φεβρουαρίου**. Το τίμιο λείψανό της φυλάσσεται στο Μητροπολιτικό ναό των Αθηνών.

Το μαρτύριο της Αγίας Φιλοθέης

Μαθαίνω τις ηέξεις

επαγγελματικό εργαστήριο: Χώρος όπου οι άνθρωποι μαθαίνουν κάποια τέχνη.

αγρυπνία: Νυκτερινή Ακολουθία.

Απολυτίκιο της Αγίας Φιλοθέης

«Ἀθηναίων ἡ πόλις ἡ περιώνυμος Φιλοθέην τιμᾶ τὴν ὀσιομάρτυρα καὶ ἀσπάζεται αὐτῆς τὸ θεῖον λείψανον, ὅτι ἐβίωσε σεμνῶς καὶ μετήλλαξε τὸ ζῆν ἀθλήσει καὶ μαρτυρίῳ, καὶ νῦν πρεσβεύει πρὸς τὸν Σωτῆρα διδόναι πᾶσι τὸ θεῖον ἔλεος».

Απόδοση στη νεοελληνική γλώσσα

Ἡ φημισμένη πόλη της Αθήνας τιμᾶ τη Φιλοθέη, την οσία* και μάρτυρα, και ασπάζεται το θεῖο της λείψανο, διότι ἐζήσε με σεμνότητα και ἔδωσε τη ζωή της για το Χριστό. Και τώρα προσεύχεται για μας στο Σωτήρα να δίνει σε όλους μας το θεῖκό του ἔλεος.

Συζητώ και γράφω:

1. Τι ήταν εκείνο που ἔκανε το μοναστήρι της Αγίας Φιλοθέης να ξεχωρίζει από τ' ἄλλα;
2. Ποιοι Ἄγιοι εἶναι προστάτες της οικογένειάς σας και της περιοχῆς όπου ζεῖτε; Τι ξέρετε για τη ζωή και την προσφορά τους;

Με λίγα ῥόγια

- Ἡ Αγία Φιλοθέη αγάπησε από παιδί το Χριστό.
- Αφιέρωσε τη ζωή της με καλοσύνη στην υπηρεσία των φτωχών και στην εκπαίδευση των παιδιών, αγοριών και κοριτσιών.
- Στο τέλος της ζωῆς της μαρτύρησε για το Χριστό.

Με μία φράση

Ἡ Αγία Φιλοθέη αγάπησε τους ανθρώπους και το Χριστό και ἔδωσε γι' αὐτόν και τη ζωή της.

* οσία: Μοναχή που ζει αγία ζωή.

34

Το κακό ασχημίζει τη ζωή

Ο Χριστός μιλούσε κάποτε στους ανθρώπους για τα εμπόδια που εμφανίζονται ξαφνικά μπροστά μας, όπως τα **ζιζάνια** φυτρώνουν στα χωράφια ανάμεσα στα σιτά-

Φώτης Κόντογλου, Ο καιρός του θερισμού (λεπτομέρεια).

Το σιτάρι και τα ζιζάνια

ρια. Έλεγε πως μαζί με τους καλούς σπόρους **ριζώνουν** στη γη και σπόροι που δε χρειάζονται και μάλιστα μεγαλώνουν προσπαθώντας να καταστρέψουν τα στάχια! Έτσι γίνεται και στη ζωή μας, όταν εμφανίζονται άνθρωποι που θέλουν να μας απομακρύνουν από το Θεό.

Ο πόλεμος, ένα μεγάλο κακό

Υπάρχουν άνθρωποι, που μόνο τη δυστυχία των άλλων έχουν στο μυαλό τους. Ανάμεσα σ' αυτούς είναι κι εκείνοι που προκαλούν τους πολέμους. Μοιάζουν με τα ζιζάνια που **κυριεύουν** τα πάντα και εμποδίζουν την πρόοδο και ευτυχία των συνανθρώπων τους.

Ο πόλεμος είναι ίσως το μεγαλύτερο κακό που μπορεί να εμφανιστεί στη ζωή μας και στο περιβάλλον. Άνθρωποι αθώοι χάνουν τη ζωή τους, παιδιά μένουν ορφανά και η πείνα απλώνεται παντού. Όμως με τις καταστροφές που προκαλούν στο τέλος καταστρέφονται ακόμα και τα ίδια, τα ζιζάνια, γιατί η φωτιά του πολέμου δεν είναι σίγουρο ότι θα χτυπήσει και θα κάψει μόνο τα στάχια. Ο πόλεμος κάνει να υποφέρουν ακόμα κι αυτοί που ξεκίνησαν το κακό.

Αν κάθε άνθρωπος φυτέψει το σπόρο της ειρήνης μέσα στην καρδιά του, θα μπορέσει σιγά σιγά να νικήσει τα ζιζάνια που βρίσκονται γύρω του. Γιατί η αγάπη και η ειρήνη είναι πάντα πιο δυνατές.

Μαθαίνω τις λέξεις

ζιζάνια: Άγρια χόρτα στα χωράφια.
ριζώνουν (ριζώνω): Βγάζουν ρίζες.
κυριεύουν (κυριεύω): Γίνονται κυρίαρχα, νικούν.

Συζητώ μέσα στην τάξη

Βρίσκω σε εφημερίδες φωτογραφίες ή άρθρα σχετικά με πολέμους που γίνονται στον πλανήτη μας. Εκφράζω τα συναισθήματά μου για όσα βλέπω και διαβάζω.

Πόλεμος και Ειρήνη

Με το υλικό που μάζεψα φτιάχνω ένα φωτογραφικό κολλάζ για τον πόλεμο. Φτιάχνω ένα ακόμη με ζωγραφιές για την ειρήνη. Στο σπίτι, ζητώ από ένα μεγαλύτερο (παππού, γιαγιά), να μου πει τι θυμάται από κάποιον πόλεμο που ίσως έζησε. Ανακοινώνω στην τάξη τη συνέντευξή μου.

Ο Πόλεμος είναι ίσως το μεγαλύτερο κακό στη ζωή του ανθρώπου

Πηγή φωτ.: Ημερολόγιο 1998. Ίερά Μονή Ξενοφώντος.

Σκηνή της «Αποκάλυψης» τοιχογραφία εξωνάρθηκα (1637). Μονή Ξενοφώντος, Άγιο Όρος.

Με λίγα λόγια

- Όπως στα χωράφια φυτρώνουν τα ζιζάνια, έτσι και στο δρόμο μας εμφανίζονται κάθε φορά άνθρωποι που θέλουν να μας απομακρύνουν από το δρόμο του Θεού.
- Ο πόλεμος είναι ίσως το μεγαλύτερο κακό που μπορεί να εμφανιστεί στη ζωή μας.

Με μία φράση

Οι άνθρωποι και το περιβάλλον κινδυνεύουν από το κακό που υπάρχει στον κόσμο.